

בש"פ 7530/19 - זאב זלצמן, פרידה זלצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7530/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשים: 1. זאב זלצמן
2. פרידה זלצמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בע"ח 39395-08-19 (השופט ע' דרזיאן-
גמליאל) מיום 3.11.2019

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בע"ח 39395-08-19 (השופט ע' דרזיאן-גמליאל) לדחות את ערר המבקשים על החלטת בית משפט השלום בע"ח 24662-07-19 (השופט ג' אבנן) מיום 12.8.2019 בגדרה התקבלה בקשת המשיבה להארכת תקופת החזקה של תפוסים, מוצגים ורכוש למשך 180 ימים נוספים, לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 (להלן: פקודת סדר הדין הפלילי).

2. ביום 15.1.2019 נחקרו המבקשים במסגרת חקירה המתנהלת בחשד לביצוע עבירות מרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון, עבירות מס, פגיעה בזכויות יוצרים ועוד. החשוד המרכזי בחקירה הוא בנם של המבקשים. במסגרת חקירתם, נתפסו מוצגים ורכוש בהתאם לצווים שהוצאו. נכון למועד הגשת הבקשה מושא הערר על ידי המשיבה (להלן: בקשת המשיבה), המוצגים כללו מסמכים והתקן אחסון נייד. הרכוש כלל את דירת

המגורים של המבקשים שהוערכה בשווי של 2.5 מיליון ש"ח ונתפסה ברישום, וחשבון בנק ובו יתרת זכות בסך של כ-205,000 ש"ח. בבקשת המשיבה נטען כי הארכת תקופת התפיסה נועדה לאפשר את קידום החקירה ועל מנת לאפשר חילוט רכוש בשווי עבירות הלבנת ההון בתום ההליך, ככל שיוגש כתב אישום.

3. ביום 12.8.2019, לאחר קיום דיון ועיון בדו"ח סודי שהגישה המשיבה וחומרי החקירה עליהם בוסס הדו"ח, קבע בית משפט השלום כי קיים חשד סביר הקושר את המבקשים לעבירות המיוחסות להם. כן ציין בית המשפט כי "שווי העבירות" המיוחסות למשיבים עומד על סך של כ-7.5 מיליון ש"ח, סכום הגבוה פי שלושה משווי הרכוש שנתפס (כ-2.7 מיליון ש"ח). בית המשפט מצא כי באיזון בין השיקולים השונים, בשלב הנוכחי ראוי לאפשר למשיבה להחזיק רכוש בשווי מחצית מ"שווי העבירות" המיוחסות למבקשים. נוכח העובדה ששווי הרכוש התפוס עומד על כשליש מ"שווי העבירות", הורה בית המשפט על הותרת הצווים על כנם. באשר למוצגים, קבע בית המשפט כי ככל שהם נדרשים, בין אם לצרכי חקירה ובין אם להגשה בעתיד כראיות במשפט, יש לאפשר המשך החזקתם. לבסוף, מצא בית המשפט להיעתר לבקשה לכל התקופה המבוקשת של 180 ימים נוכח פרק הזמן הנדרש להשלים פעולות חקירה נדרשות.

4. ביום 3.11.2019 דחה בית המשפט המחוזי ערר שהגישו המבקשים על החלטת בית משפט השלום. בפתח החלטתו ציין בית המשפט המחוזי כי המבקשים סירבו להצעתו למינוי סינור ציבורי. לגופם של דברים, לאחר עיון בהחלטת בית משפט השלום, בדו"ח הסודי שהגישה המשיבה ובפלט ניתוח חשבון הבנק של המבקשים, מצא בית המשפט כי לא נפלה שגגה תחת ידו של בית משפט השלום. בהחלטה ציין בית המשפט, כי בניגוד לטענות המבקשים בערר, קיים חשד לביצוע עבירות מקור, וחומר הראיות מבסס במידה מספקת בשלב הנוכחי את החשדות נגדם.

מכאן בבקשת הרשות לערור שלפני.

5. ככל שניתן להבין, במסגרת הבקשה טוענים המבקשים, שעודם בלתי מיוצגים, כי במסגרת ההליך נשללה מהם הזכות להליך הוגן ונפגעה זכות הקניין שלהם. כמו כן, "מאזן הנוחות" נוטה לכיוונם נוכח מצבם הכלכלי הקשה, ומצבם הרפואי הרעוע. לטענתם, שגו הערכאות קמא כאשר ביססו את החלטתם על הדו"ח הסודי שהגישה המשיבה והיה מקום למנות מומחה חיצוני אשר יבחן את מצבם הכלכלי.

6. דין הבקשה להידחות אף מבלי להזקק לתגובת המשיבה. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין. אמות מידה אלה חלות גם על בקשת רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (ראו למשל: בש"פ 8837/18 חברת משולם פיש סגל אנרגיה בע"מ נ' משטרת ישראל, פסקה 6 (2.1.2019)). הבקשה דנא נטועה כל כולה בדל"ת אמותיו של המקרה הפרטני ואינה מעלה כל טעם מיוחד למתן רשות ערר בגלגול שלישי.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ט"ו בחשוון התש"ף (13.11.2019).

